

ПОЛ КЛОДЕЛ ЕСЕННА ПЕСЕН

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

В яркото сияние на есента
тръгнахме сред утринта искряща.
Буйното великолепие на есента

ек в далечното небе изпраща.
Утрото, което беше целия ни ден,
целия ни ден в сребро най-чисто
с въздух — злато до часа, когато с рог стаен
Дионея трепва поривисто.

Целия ни ден отлят от девствено сребро
и леса като огромен ангел цял от злато.
И като общит с червено ангел със дърво като
сияйна свещ
от огън върху пламък, злато върху злато!

О дъха на лес умиращ, да го доловиш!
О дъха на пушек, да го доловиш! На жива кръв със
смърт примесена в покоя!
О стъписване на златото пред блясъка на
разцъфтяващия ден!
О съцветието на шибоя!

Който бе замлъкнал и избухна, и замира, и се вдига
нак висок,
чувам от сърцето на гората
как отново еква и извива, и се удължава, по печален
повикът недостижим на рог.

Повикът на рог неутешимо сладкогласен
зарад времето, което си замина
и което си замина зарад този ден прекрасен,
чрез когото съществувалото си замина.

Туй, което беше някога, уви,

някога и няма да се върне вече:
зарад златото, което грее тук,
зарад всичкото непоправимо злато,
зарад тази вечер тук!
Зарад тази нощ, изгряла тук!
Заради луната и сияйната Голяма мечка тук.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.